

Молодий комунар

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить
з 5 грудня 1939 р.

Четвер, 4 листопада 1982 року № 132 (3172).

Ціна
2 коп.

П'ятирічка:
рік
другий

КМК: СЛОВО І ДІЛО

КРОКИ — БОГАТИРСЬКІ

Потужний БелАЗ-540, вщерть завантажений гірничою масою, впевнено вибивався з глибокого кар'єру. Але водієві М. Величчу швидкість, велетня нагадувала черепаший біг. Зміна закінчувалася. Добре було б до приходу напарника зробити ще один рейс, двадцять третій. І Микола спільніше натиснув на педаль, хоч тій уже нікуди було подаватися.

Два роки тому йому, молодому комуністу, одному з кращих робітників укрупшеного автогосподарства виробничого об'єднання «Дніпроенергобудіндустрія», довірили керувати комсомольсько-молодіжною бригадою водіїв цих незвичайних машин. Робота на них ставить підвищені вимоги до людей. Головне — водійська майстерність, сила волі. І новий бригадир почав з того, що вивчав характер і звички кожного члена колективу, допомагав деяким покінчити з особистою неорганізованістю. Створюючи ядро КМК, Микола віддавав перевагу недавнім воїнам. Хлопці, котрі під час служби в армії мали справу з могутньою технікою, незважаючи на свою молодість, краще від інших орієнтувалися в обставинах, мо вникали в дороги. Отож сержант запасу М. Величко має тепер у своєму розпорядженні ще відділення загартованих, дисциплінованих водіїв.

Добре йдуть справи у КМК і ювілейного, 1982-го. Готують гідну зустріч 60-річчю утворення Союзу РСР, хлопці взяли наміщені зобов'язання: другого року одинадцяті п'ятирічки доставити на завод 780 тисяч тонн граніту. Цього рубежу вони досягли набагато раніше — 16 вересня і нині трудяться в рахунок лютого 1983-го.

В індивідуальному суперництві лідирують киядида у члені КПРС Віктор Гадаченко та Анатолій Тарновський. Змінені завдання вони виконують на 120 процентів.

Комсомольсько-молодіжний переміг в області соціалістичного змагання серед споріднених колективів, одержав перелічний червоний прапор обкому комсомолу. А невдовзі хлопці підтримали ініціативу москвичів про проведення 18 грудня комуністичного суботника, присвяченого ювілею СРСР. Вирішили працювати того дня тільки на заощаджених паливно-мастильних матеріалах.

Велику роль у мобілізації членів КМК відіграє особистий приклад бригадира. Микола утримує свою машину у разковому технічному стані і щодня прагне одержати від неї найвищу віддачу. Бореться за додатковий рейс, за додаткову тону граніту в кузові самоскида. Слід вести кожної хвилини, вважає він і вимагає цього від своїх товаришів.

За самовіддану працю, зміле керівництво бригадою М. Величка нагороджено грамотами автогосподарства, виробничого об'єднання. Міністерства енергетики СРСР

М. ВЕНЦОВСЬКИЙ,
громадський кореспондент «Молодого комунара»
М. Світловський.

ГОСПОДАР НА ЗЕМЛІ

НАШ СУЧАСНИК

Як гордо звучать ці слова у устах кожного, хто мовить їх. Тоді настає в уяві безкрайне пишнече поле з притисненим шепотом золотих колосків, просторі соняшникові лани, що усміхаються сонечками до голубого неба, поля кукурудзяті, бурякові, люцернові.

Усе це не зросло само по собі, кожну рослину дбайливо доглядали люди, які носять славне ім'я — хлібороб.

До великої сім'ї хліборобів належить і молодий механізатор колгоспу «Дружба», депутат обласної Ради народних депутатів Дмитро Хашеватський.

Закінчивши п'ять років

тому Підвисоцьку середню школу, Дмитро вступив до Голованівського профтехучилища, де й здобув спеціальність механізатора. А після училища повернувся у рідний колгосп.

— Тут залишився тому, що люблю техніку, село, в якому виріс, — шоразу каже при зустрічі з однокласниками Дмитро. — Це найпочесніше — своїми руками рости хліб, створювати достаток у кожному домі.

Коли молодий механізатор, комсомолец Дмитро Хашеватський вийшов переможцем соціалістичного змагання серед механізаторів бригади, першим привітав юнака суперник

по змаганню і найближчий помічник та наставник П. І. Теликань. Це ще більше підняло святковий настрій.

Невдовзі молодий механізатор пішов до лав Радянської Армії. Проводжали його всім селом, давали наказ служити чесно, самовіддано, а потім повернутися в свій колектив. Тож якою радісною була зустріч з друзями, наставниками, коли закінчився строк служби. У рідному селі його вже чекав МТЗ-50.

Нині Д. Хашеватський — один із кращих механізаторів господарства. Навесні минулого року йому доручили очолити механізовану ланку по вирощу-

ванню високих урожаїв кукурудзи. Члени ланки зобов'язалися одержати з кожного гектара не менше як по 50 центнерів кукурудзи в зерні. Можна з упевненістю сказати, що плантції кукурудзи, вирощені і доглянуті членами ланки Д. Хашеватського, дадуть щедрі урожаї.

Надворі ледь-ледь починає сіріти. Село ще дрімає у передрапковій тиші, яку зухвало будять перші півні, а Дмитро вже поспішає до тракторної бригади.

— Не надокучає такою одноманітністю? — запитує Дмитро.

— Один день на інший не схожий. Та й хіба може надокучити справа, яку любиш? Це ж як та ніжна улюблена — школи не набридає.

Увесері агрегати покладають поле, прямують до польового стану. Один

трактор не виходить із загінки. Здогадуєшся — з кермом потужного велетня Дмитро Хашеватський.

— Дивуєтесь, що зміна закінчилась, а я ще й до сі у полі? — усміхається хлопець. — Хочу закінчити цю площу сьогодні, на завтра є нова ділянка.

Закінчує глибоку оранку передовий механізатор, завтра переведе свій агрегат на копання цукрових буряків. Нині, працюючи на підготовці ґрунту на зяб, Дмитро щодня виконує завдання на 150—180 процентів.

Таким результатом сьогодні не здивуєш Д. Хашеватський, врешті, й не збирається когось дивувати, він, як і на початку свого трудового шляху, просто працює від душі.

Ю. МАНЗАР.

Новоархангельський район.

УСПІХ ЕНЕРГЕТИКІВ

Достроково справився з виробничим завданням десяти місяців колектив кіровоградського Західного підприємства електромереж об'єднання «Дніпроенерго». У цьому — велика заслуга молоді підприємства. Комсомольсько-молодіжні колективи енергетиків раніше строку закінчили капітальний ремонт підстанцій у Добровеличківському, Голованівському, Гайворонському і Вільшанському районах, забезпечили безперебійне постачання електроенергією підприємств, сільськогосподарських об'єктів, населених пунктів цих районів.

Найкращих успіхів у праці добився комсомольсько-молодіжний колектив, який очолює інженер член комітету комсомолу Андрій Швець. Електромонтери, релейники на п'ять днів раніше строку ввели в дію нову підстанцію у с. Таужному Гайворонського району, що дало змогу забезпечити електроенергією новий тваринницький комплекс колгоспу імені Ілліча.

Комітет комсомолу відзначив роботу електромонтерів Івана Колесника і Андрія Мокряка.

В. МАНЬКО,
інженер.

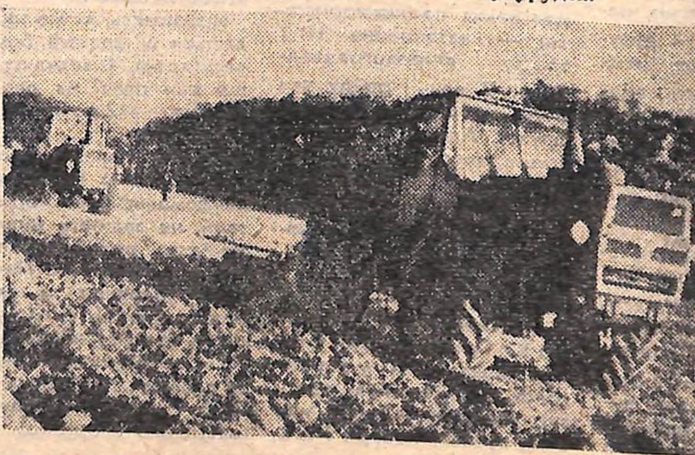
ДЛЯ ВРОЖАЮ-83

До свята Великого Жовтня зобов'язався впоратися із оранкою на зяб механізований загін тракторної бригади № 1 колгоспу імені Суворова Бобринського району. Нині орані працюють на останніх гектарах. Мехзагін лідирує в соціалістичному змаганні колективів господарства. А індивідуальне

трудове суперництво очолює комсомолец Віталій Яворський. Щодня він піднімає зяб на 10—17 гектарах при завданні 8,3 гектара.

Трудівники колгоспу вже викопали цукрові буряки, закінчують збирання кукурудзи.

На знімках: вгору — механізований загін орані за роботою; вгорі — комсомолец Віталій ЯВОРСЬКИЙ.

Фото В. ГРИБА.

ХЛІБ ПОЧИНАЄТЬСЯ З ЛЮДИНИ

Прищеплення учням нашої школи поваги до грані хлібороба, бережливого ставлення до хліба починається ще з підготовчого класу. Малеча дізнаються про те, яке значення в житті людини має хліб. Добре відомі хлопцям і дівчаткам слова нашого земляка двічі Героя Соціалістичної Праці О. В. Гіталова: «Хліб — це найготовіший і найдорожчий плід матері-землі і рук людських. Це наша тривога і радість, наша недоспані ночі, наша постійна думка і турбота».

Не раз зустрічалися учні десятирічки з людьми, які вирощують хліб, готували піперики та юмсомольські збори, вносили на теми «Хліб — наше багатство», «Бережи його», «Попаяй працю своїх батьків», «Хліб — сила і міль держави», «Уклін тобі, хлібороб», «Економію витрати хліба», «Слава миру на землі, слава хлібу на столі».

Про те, звідки хліб бере свій початок, учні дізнаються, відвідуючи на екскурсії в поле, на тиск, на хлібозавод. Ці подорожі допомагають хлопцям і дівчаткам своїми очима побачити складний шлях від зернини до запашного окраски на столі. А ще знайомство з працею комбайнерів, трактористів, водіїв, пекарів, дозволяє розвинути у наших учнів інтерес до цих професій.

М. ЧУБ,
учитель.

с. Перегонівка,
Голованівський район.

ВПЕВНЕНІСТЬ У СОБІ

Збори ці були особливими для комсомольців колгоспу імені Комінтерну. І не тільки через те, що звітно-виборні, а ще й тому, що проходили в День народження комсомолу. Кожен, хто виступав на них, намагався звірити справу своїй комсомольській організації з досягненнями всього народу.

Господарство успішно справилося з планами виробництва і продажу державі основних сільськогосподарських продуктів. За дев'ять місяців цього року вироблено 5120 центнерів м'яса. План продажу його державі виконано на 103 проценти. Перевиконано річне завдання по продажу молока.

Для кожного молодого трудівника колгоспу стало правилом: сьогодні рекордні результати — для першовиків, завтра — норма для всіх. Олександра Макарука, Юрія Омельченка, Миколу Завгороднього за досягнуті успіхи було занесено на районну комсомольську Дошку пошани. Високих виробничих показників досяг механізатор Василь Лисенко. При

ЗВІТИ І ВИБОРИ

В КОМСОМОЛІ

річному завданні виробити 1600 гектарів уможливити оранки він трактором ЮМЗ-6 виробив 2142, що становить 134 проценти плану.

Шофер Олександр Біляев план 9 місяців цього року перевиконав на 4000 тонн-кілометрів і заощадив при цьому 340 кілограмів пального. Комсомольці і молодь господарства разом зі старшими трудівниками району створюють півторарічний запас кормів для громадської худоби. Планується провести суботник по устаткуванню та благоустрою

тваринницьких ферм. У комсомольсько-молодіжних колективах, а їх у колгоспі два, народилася ціла ініціатива «Кожному комсомольському полю — знак якості».

У доповіді секретаря комітету комсомолу В. Терещенка об'єктивна оцінка була дана успіхам, відверто говорилося про недоліки. Зокрема, у підбитті підсумків соціалістичного змагання, його гласності, у проведенні атлетичної роботи серед молоді. Мало уваги приділялось впровадженню в життя нових радянських обрядів, пташницям зміцнення молоді сім'ї, морально-естетичному вихованню юнаків і дівчат.

Щороку комсомольська організація колгоспу поповнюється випускниками місцевої школи; окремих комсомольців приймають до лав КПРС. Цього року, наприклад, рекомендації для вступу у кандидати і члени партії видано Володимирі Долішну, Миколі Гусеву, Світлані Белкіній, Олександру Біляєву, Миколі Переляку.

В. КРУТЬ,
інструктор райкому
ЛКСМУ.
Онуфріївський район.

Багато молодих раціоналізаторів працює на Кіровоградському заводі радіовиробів. Ігор РУБАН — один із них. Лише нинішнього року комсомолець подав три раціоналізаторських пропозиції, дві з них впроваджені у виробництво.

Фото В. ГРИБА.

А так було: і вдома, і в школі ми часто чули: «Не будеш добре вчитися — підеш волам хвосту крутити...»

Давно на полях виконують важку роботу залізної, і тепер уже інше чути діти: «Погано зчитимешся — не станеш ні механізатором, ні шофером».

Кажуть, усі професії хороші. Та, певно, найпочесніші з усіх — це професії хлібороба, тваринника. Бо достаток у кожному домі, на кожному столі починається з поля і ферми, з нелегкої повсякденної праці людей — господарів землі. А любов до землі, до хліборобської справи прищеплюється з дитинства, зі шкільної партії.

ПОРІДНИЛИСЯ З ПОЛЕМ

ТРУДОВЕ навчання, — говорить директор Плетеноташлицької десятирічки Лідія Іванівна Носенко, — починається з того дня, коли дитина переступає поріг школи. У нас обладнана робоча кімната для учнів 1—3 класів, де є все необхідне для трудового навчання. Вихованці десятирічки, починаючи з першого класу, заповнюють анкету «Ким бути?». Вчителі виявляють нахили дітей і в такий спосіб з малих літ спрямовують учнів на вибір професії.

Система трудового навчання учнів у школі ґрунтується на тісному поєднанні вивчення основ наук з продуктивною діяльністю. І це зрозуміло — адже безпосередня участь дітей у праці — найбільш дієва форма професійної орієнтації.

От і цього літа на полях місцевих радгоспів «Ташлицький» і «Кіровоградський» старшокласники працювали на тракторах і комбайнах під керівництвом досвідчених механізаторів, транспортували і сушили зерно, доглядали просапні культури. Щоранку понад сто юних хліборобів поспішали в поле, щоб разом із батьками і односельцями збирати врожай.

Серед тих, хто відзначився, ксму на святі першого дзвінка директор радгоспу «Ташлицький» Г. Ф. Плис і голова профкому радгоспу «Кіровоградський» Л. М. Горобець вручили цінні подарунки, були Олег Шостак, Володимир Мосузенко, Олександр Пономаренко, Ігор Кучинський, Сергій Продан, Лариса Бідряк, Ірина Діхтяр, Олександр Палій, Віктор Назаренко.

У виробничій бригаді, у таборі праці і відпочинку, який функціонує вже п'ятий рік, старшокласники проймаються турботою про хліб, почувують себе причетними до великої справи розвитку сільськогосподарського виробництва, піднесення експлоатації і культури села. Молодих трудівників оточують увагою партійні, профспілкові і комсомольські організації господарства, наставники. Справжніми комісарами молоді зарекомендували себе бригадири тракторних бригад В. С. Слюсаренко і А. Л. Долонка, керівники рілльничих бригад радгоспів Г. І. Ігнатенко і Т. А. Зубчик, тракторист В. Д. Реліський, доярка Є. Ю. Околата, шофер М. П. Пислиця. Вони й самі є взірцем трудового сумління.

68 учнів 9—10 класів Маловисківський райо.

професії трактористів, шоферів, токарів, будівельників набувають нині в Маловисківському міжшкільному навчально-виробничому комбінаті. Радгосп «Ташлицький» у порядку шефської допомоги виділив новий трактор для навчання учнів у МНВК, а також придбав для Плетеноташлицької десятирічки лише в цьому році навчальних посібників, різних приладів, інструментів

майже на 2 тисячі карбованців.

Залучаються учні до роботи на пришкольній навчально-дослідній ділянці, де завідуєючою вчителькою біології, кавалером ордена Трудового Червоного Прапора Р. Т. Бутко. І в тому, що шкільна ідальня у повній мірі забезпечена капустою, морквою, столовими буряками, цибулею, огірками, помідорами, картоплею — заслуга юних оазісників.

Нинішньої осені учні 4—10 класів під час недільників допомагали радгоспам у збиранні пізніх культур. На їх рахунок — 1653 центнери зібраних огірків, 331 центнер картоплі, 49 центнерів моркви та 2670 центнерів очищеної кукурудзи.

Таким чином учні внесли свій скромний вклад у виконання Продовольчої програми.

На підтримку ініціативи учнів Комішуватської середньої школи Новоукраїнського району тут створені і діють під девізом «Бережливість у малому» — економія у великому» пости бережливих. Добре, зокрема, ця робота ведеться у 2 і 3 класах, де вихователями Л. М. Туз і Г. Я. Вальтер.

Г. ПОЗДНЯК.

«ВИНУВАТИЙ ТРАНСПОРТ»

Так називалася кореспонденція, надрукована в «Молодому комунарі» 9 жовтня нинішнього року.

Як повідомив редакцію перший секретар Компанії

тського райкому комсомолу Сергій Верко, публікацію було розглянуто на спільному засіданні бюро райкому і раді по народній освіті району. На засідання було запрошено керівників МНВК В. І. Скоцька, О. І. Пуриша. Райком комсомолу звернувся до правління колгоспів і секретарів комсомольських організацій з проханням забезпечувати нормальний підв'яз школярів у МНВК. Внаслідок жвавих заходів учні Першотравенської СШ (колгосп імені Урицького) і Лозоватської се-

редньої школи (колгосп «Іскра») у дні занять в МНВК вже забезпечуються автобусами. В колгоспі імені Тельмана вирішується питання про обладнання спеціальної автомашини для підвозу учнів Зеленивської десятирічки.

Питання професійної підготовки учнів міжшкільним навчально-виробничим комбінатом найближчим часом буде заслухано на спільному засіданні бюро райкому комсомолу і ради по народній освіті району.

ХОЛОСТІ ОБЕРТИ,

або Чому залежується металообробка у тресті «Кіровоградвобуд»

ВИКОНУЮЧИ рішення XXVI з'їзду КПРС та XIX з'їзду комсомолу, ЦК ВЛКСМ і ГАЗЕТА «КОМСОМОЛЬСКАЯ ПРАВДА» ПРОВОДЯТЬ ВСЕСОЮЗНУ КОМСОМОЛЬСЬКУ ЕСТАФЕТУ ЕКОНОМІЇ ТА БЕРЕЖЛИВОСТІ. ВОНА ПРОЙДЕ ЧЕРЕЗ КОЖНУ РЕСПУБЛІКУ І ФІНІШУЄ НА ПЕРЕДОДНІ 60-РІЧЧЯ УТВОРЕННЯ СРСР.

НЕЗАБАРОМ про свої здобутки звітуватиме комсомол України, тобто і ми з вами. А чи все зроблено? Чи навчилися ми не проходити мимо кинутого на землю окрайки хліба, працюючого вхолосту верстата, палаючих у смітникових багатах старих книг та зноше-

ного одягу? Відверто казати, ні.

Пригадаймо, як найбільшого реагуємо на факти, що мають чітке визначення — безгосподарність. В одному випадку дивуємося, в іншому — обурюємося. Далі, як правдо, не йдемо. А настає відповідний момент — і самі, змагаючись із влас-

ною совістю чи й навіть не заважаючи, викидаємо, палимо, нищимо... І дивуємося, обурюємося інші. Потім, схамувавшись, відносимося до «кампанії», збираємо те, що вчора викидали. Але і тут не завжди доводимо справу до кінця...

Гортаємо матеріали останніх рейдів Ленінського районного штабу «Комсомольського прожектора» м. Кіровограда. Прожектористи перевірили 12 підприємств та установ і виявили 52 тони не зданого «Вторчормету» металового

брухту. На жаль, з таким явищем, коли залежується вже заготовлений «другий хліб» мартенів, зустрічаємось нерідко. На перший погляд, нічого страшного: зібрати до купи — значить, не пропаде. Але ж навіщо збирати? Щоб лежало?

Серед господарств, перевірених прожектористами, — автоколони № 1 тресту «Кіровоградвобуд». У день рейду там було виявлено лише тонну брухту. Але нині його нагромадилось значно більше.

Разом із секретарем комсомольської організації тресту Юрієм Галушкіним оглядаємо брухт у дворі автоколони. Списані машини (саме так сказав Ю. Галушкін, який працює інженером у відділі головного механіка тресту), точніше — рами, кабіни, кузови, ресори і все

інше, що залишилося від машин, лежало горою.

— Тонн тридцять буде? — запитуємо Юрія.

— Буде.

— Чому ж лежить?

— Справа в тому, що автоколони успішно виконують план і якщо зараз здачі і перевиконати завдання, то в майбутньому доведеться шукати.

Цікавимося, як же справляється зі задачею брухту весь трест. І виявляється, що при плані на дев'ять місяців 412 тонн здано тільки 305.

Було б нелогічно, розмовляючи із секретарем комсомольської організації, не запитати про діяльність прожектористів. Ось кілька фактів. Питанням збирання та здачі брухту вони не займаються. Навіть свої стіннівки штаб «КП» не випускає, а тільки, за словами Ю. Галушкіна, бере участь у випуску газети, що є органом ад-

міністрації, партійної, профспілкової та комсомольської організації. Можна погодитися з тим, що нелегко організувати роботу в тресті, підрозділі якого розкидані мало не по всій області. Крім того, і секретареві, і начальнику штабу часто доводиться бувати у службових відрядженнях. Але ж відрядження — це ще й чужа нагода пожвавити на місяць діяльність прожектористів. На жаль, її тут не використовують.

А. ЧЕРНЯВСЬКИЙ,
заступник голови
Ленінського районного
штабу «КП».

Ю. КИСІЛЬ,
член районного штабу
«КП».

В. РАЦА,
спецкор «Молодого
комунаря».

м. Кіровоград.

СЛОВО — МАТЕРІ

ОБОВ'ЯЗОК
НАШИХ ДІТЕЙ

У нашій сім'ї було завжди гамірно і разом з тим затишно. На сьогоднішнє шестеро дітей вважається багатом, ми ж особливих труднощів з виконанням не відчували.

Я з чоловіком — учасники Велпкої Вітчизняної війни. У мирний час Антон Антонович служив у різних частинах. Батьковою дорогою пішли й сини. Старший Юрій закінчив Московську військову Академію імені М. В. Фрунзе, нині він майор Радянської Армії. Брату Павлу, а слідом за ним і Сергію. Навесні минулого року до лав Радянської Армії призвали наймолодшого — Ігоря.

Ми з батьком гордимось дочкою Аллою, яка працює інженером у Києві, та сном Леонідом, що обрав собі професію монтажника.

Старшому поколінню довелося бачити на власні очі, скільки горя несе народу війна. Найбільше наше бажання — щоб наші діти і внуки зуміли зберегти на землі мир, не дали кинути у горнило війни здобутки народу. Це їхній обов'язок.

З. ЧЕРЕДНИЧЕНКО,
жителька м. Кіровограда.

СЛОВО —
РОБІТНИКОВІМИР—ЦЕ
ЩАСТЯ ЛЮДЕЙ

Недавно у нас на заводі був комсомольський суботник. Вийшли на по-

го спілчані, неспілкувалися, наставники. Працювали з натхненням, бо кожен знав: зароблені у цей день гроші будуть перераховані до Радянського фонду миру.

Тепер наш, комсомольський, рахунок у Радянському фонді миру становить більше двох тисяч карбованців. Надалі, вирішили молоді трудівники нашого заводу, цей рахунок поповнюватиметься.

Кажуть мир особливо дорогий для тих, хто пережив страхоту війни. Але й ми, молоді, не менш цінуємо спокій у світі, чисте небо над головою. Адже мир — це улюблена робота, вірні друзі, дзвінок голосний щобіт дівчорі.

У мене підростають доньки, хороша сім'я. Я щасливий, і не хочу, щоб вибухи і постріли зачепили моє щастя, щоб тремтіли мої діти. І поки стане сил, боротимусь за мир, обертатиму його. Для себе, для дітей, для всіх людей.

Цими днями ми, комсомольці заводу, обговорювали виступ товарища Л. І. Брежнєва на нараді керівного складу Радянської Армії і Військово-Морського Флоту. У ньому ще раз було підтверджено послідовні зусилля Радянського Союзу, спрямовані на відвернення ядерної катастрофи, дано глибокий аналіз міжнародного становища, що загострилося з війни реакційних сил Заходу. Усім серцем підтримуємо миролюбну політику КПРС, з готовністю відгукуємося на заклик товарища Л. І. Брежнєва подвоїти, потроїти свої зусилля в боротьбі за мир.

В. ТАЛЯР,
робітник Побузького
нікелевого заводу.
Голованівський район.

ЗА МИР В УСЬОМУ СВІТІ—

ЦЕ ЗНАЧИТЬ ЗА ЖИТТЯ

Звичинили стали на вулицях міста танці з напхсом «Працюю у Фонд миру». Перший подібний рейс здійснив три роки тому переможець соціалістичного змагання, ударник комуністичної праці наставник молоді Володимир Васильович Касьяненко.

На знімку: втретє виконує рейс у Фонд миру член комітету комсомолу, один із кращих тансистів аспіранта 10001 Олександр АНГЕРТ.

Фото І. КОРЗУНА.

МОЛОДЬ
ПЛАНЕТИ
ПРОТИ
ВІЙНИ
У РАМКАХ
ТИЖНЯ

БЕРЛІН. Про свою рішучість відстояти мир, не допустити розгортання нових американських ракетно-ядерних систем на території Західної Європи заявили учасники молодіжного форуму, який відбувся в Потсдамі. Він був організований потсдамським молодіжним клубом спільно з Радою миру НДР у рамках Тижня дії ООН за роззброєння.

Перед лицем агресивної імперіалістичної політики інтереси зміцнення миру вимагають єдності дій усіх прогресивних сил, відзначив, виступаючи на форумі, член президії Ради миру НДР Герман Бікендал. Представники молоді підтвердили свою солідарність з народами молодих національних незалежних держав.

РОБОТА
ВЕЛИЧЕЗНОЇ
ВАГИ

СОФІЯ. Масовим мітингом болгарської молоді, який проходив під девізом «Мир — надія планети», завершилися торжества з нагоди 90-річчя партійної преси, що відзначається в Болгарії. Він був організований редакціями молодіжних газет країни.

У рамках заходів, які прозодяться з нагоди знаменної дати, на площі столиці перед народним театром ім. І. Вазова два дні проходили різні конкурси, вікторини.

Перший секретар ЦК ДКСМ С. Шопова, яка виступила на відкритті торжества, підкреслила, що молодіжні засоби масової інформації, продовжуючи і збагачуючи спадщину революційної партійної та молодіжної преси, використовуючи досвід радянської журналістики, ведуть роботу величезної ваги, сприяють будівництву комуністичного майбутнього.

ЗРОСТАЮТЬ
РЯДИ
БОРЦІВ

ТОКІО. Дедалі більше молоді поповнює ряди японських прихильників миру. В Токіо відбулося установче засідання нової молодіжної організації — Студентської ліги сприяння міжнародному роззброєнню. До її уійшли студенти провідних столичних університетів і коледжів. Головним напрямом діяльності ліги буде боротьба за заборону ядерної зброї.

(ТАРС).

ПРОГРАШНА
КАРТА

СВІДЧИТЬ ПРЕСА

Французький журнал «Монд діпломатік» опублікував статтю про політику Ізраїлю в Центральній Америці. Агентство преси Новини пропонує читачам цю статтю з деякими скороченнями.

Депутати опозиційних партій у конгресі останнім часом звертаються із запитаннями до членів кабінету про роль Ізраїлю у «третьому світі». Так, депутат Шуламїт Алоні недавно зробила запит, скільки ізраїльських військових радників знаходяться у Гватемалі і які розміри поставок зброї у цю країну. Але її навіть не удостоїли відповідей. Урі Порат, представник прем'єр-міністра, лише зневажливо кинув, що «вона сама не знає, про що каже». Шуламїт Алоні тим часом ставила запитання, виходячи з повідомлень ізраїльської та зарубіжної преси.

Як писала газета «Маарів», у березні цього року глава гватемальської військової хунти генерал Ефраїм Ріос Монтт в інтерв'ю телекомпанії Ей-бі-сі зізнався, що державний переворот, у результаті якого він прийшов до влади, вдав лише «задаки тому, що солдати проходили підготовку під керівництвом ізраїльтян». А в листопаді минулого року тодішні правителі Гватемали на церемонії відкриття армійської школи за яку обіцяли дякувати ізраїльському послові за консультації і поставки електронного обладнання. На думку Ш. Алоні, мова йшла про поставки обладнання і підготовку персоналу для веден-

ня операцій проти партизанів.

Міністр економіки Ізраїлю Яков Мерідор у приватній бесіді з представниками ділових кіл якось заявив, що Ізраїль має намір діяти в інтересах Вашингтона в Центральній Америці, Карибському басейні, Південній Африці і на Тайвані, оскільки через деякі політичні міркування США не можуть повною мірою надавати необхідну військову допомогу. Як писала газета «Давар», минулого року на прохання адміністрації Рейгана Ізраїль виділив Сальвадору 21 мільйон доларів із коштів, одержаних ним самим від Сполучених Штатів.

Тепер, що Ізраїль діє в Центральній Америці за-

одно з Вашингтоном, давно вже не секрет. Здається до того, як Ізраїль став регулярним експортером військової техніки, він охоче сприяв підготовці військових спеціалістів із країн «третього світу». Так, відділ по співробітництву і зв'язкам із зарубіжними країнами міністерства оборони Ізраїлю організував спеціальні курси для вищих офіцерів із латиноамериканських країн, в тому числі Сальвадору і Гватемали. Вони навчалися за програмою воєнізованої підготовки. Ці програми фінансує Управління міжнародного розвитку США.

Із відомостями подібного роду Ізраїль має для себе зиск. Після підписання угоди з Сальвадором

про поставку 24 літаків Латинська Америка стає основним імпортером ізраїльської військової техніки. Замовлення на літаки «Арава», пристосовані для ведення операцій проти партизан, надійшли недовзі від Нікарагуа, Гватемали і Сальвадору. З мовчазної згоди Вашингтона Ізраїль постачав зброю диктаторському режимові Нікарагуа до останнього моменту його існування. Лише за два тижні до повалення Сомоси постави припинилися. Як відзначав Ернесто Корденаль, нині міністр культури Нікарагуа, американці використали Ізраїль «як посередника» при торгівлі зброєю.

Події тим часом показали, що така позиція Ізраїлю загрожує неприйнятністю. На початку 1979 року зник Ернесто Лієбес, ізраїльський консул у Сан-Сальвадорі. Збройні сили національного опору взяли на себе відповідальність за цю акцію, а Ферман Сієнфегос, який командував ними на той час, заявив, що з консулом поведи́ся як із військовим злочинцем, причетним до продажу ізраїльських літаків сальвадорським збройним силам.

Після цього випадку Ізраїль закрити своє посольство в Сан-Сальвадорі. Цей крок був вимушеним — ще тривали воєнні поставки, і Ізраїль хотів гарантувати

безпеку своїм дипломатам.

І як би не старався ізраїльський уряд применшити свої дипломатичні невдачі, вони дедалі частішали. У січні цього року вибухнула бомба біля будинку посольства Ізраїлю у Гватемалі, куди перебрались ізраїльські дипломати із Сальвадору. Очевидно, усвідомлюючи взаємозв'язок між діями невідомих злоамисників і тією роллю, яку відіграє їх країна в регіоні, колишній міністр закордонних справ Абба Ебан та інший член Гартії праці Йосі Сарід наполягали на тому, щоб уряд припинив продаж зброї Сальвадору і Гватемалі.

Однак керівники Ізраїлю, не послушалися голосу розуму. Переговори, які незадовго вели у Вашингтоні президент Коста-Ріки Луїс Альберто Монхе і глава ізраїльського уряду, дає підставу думати, що Ізраїль має намір розширити свої зб'єв'язки у Центральній Америці. За словами президента Монхе, Бегін сказав йому, що Ізраїль і надалі «готовий допомогати» Коста-Ріці у протистоянні з сандіністськими силами Нікарагуа.

Ізраїль, який робить ставку на одну з Вашингтоном карту, ризикує недовзі опинитися в пролоші в Центральній Америці.

(АПН).

ЦИРК — ЦЕ ЗАВЖДИ СВЯТО

Зацікавлені погляди глядачів, тривожний стукіт барабана, легкі і пружні стрибки гімнасток, веселі клоуни... У ці дні у приміщенні Кіровоградської філармонії виступають артисти Ленінградського цирку, які демонстрували своє мистецтво перед глядачами Кіпру, Швеції, багатьох країн Африки.

Перше відділення починає гімнастка на трапеції. Точні рухи, пластика тіла. Аж дух захоплює... Оплески і знову затамований подих. Під куполом — дипломант Всесоюзного конкурсу артистів цирку Галина Дроздова.

Один номер змінюється іншим. Безліч кружляючих кілець Тетяни Данилової; ніби намагнічені, повертаються до рук жонглера Анатолія Смирнігіна булавки; наче невагомі, злітають з підкидної дошки Володимир Євдокимов, Гульнара Салахова, Леонід Кузьмін, Олександр Расаєвський, Станіслав Голдаєв. Віктор Данилов. А дівчата найбільше чекає клоунів, які все знають і уміють, але не хочуть відразу признатися в цьому. Віктор Лусков та Олександр Гусаченко уміло підібрали у свій репертуар інтермедії, репризи, клоунади, добре володіють мімікою, багатьма видами циркового мистецтва.

Фото В. ГРИБА.

ШАШКИ

ПЕРЕМОЖЕЦЬ — СПАРТАКІВЕЦЬ

Змагання з російських шашок за програмою XI обласного шахово-шашкового фестивалю професійок тривають днів проходили в Кіровограді.

У турнірі брали участь чотирнадцять спортсменів, серед них — чотири майстри спорту СРСР, вісім кандидатів у майстри спорту і два першорозрядники.

Вперше провів поєдинки спартаківець з обласного центру контролю заводу тракторів підпродвигів, кандидат у майстри спорту Юрій Слюсаренко. Він набрав десять очок із тринадцяти можливих і посів пер-

ше місце. Майстер спорту, доцент інституту сільськогосподарського машинобудування Володимир Митронов відстав від переможця на півочка. Понад двісті другий рядок у турнірній таблиці. А на третьому — інженер Кіровоградського виробничого інвентарного об'єднання, кандидат у майстри спорту Віктор Гончаров. У нього в активі 8,5 очка.

На цих змаганнях десятикласник Кіровоградської СШ № 14 Ігор Гольденберг виконав норматив кандидата в майстри спорту.

В. ШАБАЛІН.

Напередодні свята Великого Жовтня демонструється повний історико-революційний фільм «Владивосток, рік 1918», знятий на кіностудії імені М. Горького.

У центрі цієї гостросюжетної кінодрами — постать полум'яного революціонера, першого представника Радянської влади у Примор'ї Костянтина Суханова. Минуло лише кілька місяців, як більшовики взяли владу. На владивостокському рейді стоять кораблі Антанти. Вороги Радянської влади шукають привід для висадки десанту. В цих надзвичайно складних умовах контрреволюційних заколотів, провокацій більшовики робили все можливе, щоб запобігти окупації Примор'я.

Автор сценарію — П. Демидов, режисер Є. Гаврилов. Ролі виконують Василь Бочаров, Марина Левтова, Михайло Жигалов, Андрій Ростопський.

У цьому місяці відбудеться також республіканська прем'єра фільму «Високий перевал». Ця стрічка відомий український кінорежисер, лауреат Державної премії УРСР імені Т. Г. Шевченка, заслужений діяч мистецтв республіки Володимир Денисенко присвячує 60-річчю утворення Союзу РСР.

У фільмі оживають сторінки героїчної боротьби жителів Прикарпаття проти бандерівських банд, які в перші повоєнні роки лютували в цьому краї. В картині знімалися народний артист СРСР Костян-

КІНОЕКРАН ЛИСТОПАДА

тин Степанков, молода актриса Вінницького драматичного театру Любов Богдан, кінський шкляр Тарас Денисенко, виступає в ролі Олександра Денисенка та інші.

Архистарх Ліванов, Олег Керичков, Георгій Дрозд. Про драматичну долю талановитого актора, котрий намагався пристосуватися до умов життя у фашистській Німеччині

В основу картини покладено антифашистський роман «Медісто» Клауса Манна (сина відомого письменника Томаса Манна). Головні ролі зіграв німецький актор Клаус

На кіностудії «Ленфільм» режисери С. Данилін і В. Морозов поставили героїко-романтичну драму про учасників громадянської війни Людмила Мокієвську. Фільм так і називається — «Людмила» Мокієвську грає актриса Ленінградського ТЮГу Надія Шумилова. В інших ролях — Наталія Андрійченко,

тридцятих років і став маріонеткою в руках нацистів, розповідають драматург П. Добай і режисер І. Сабо у двосерійній стрічці «Медістофель», знятій на кіностудії «Об'єктна» (Угорщина) і «Манфред» (ФРН).

Марія Брандаур. Фільм здобув приз міжнародної федерації кінопреси на XXIV Каннському кінофестивалі 1981 року.

С. ІЛІАШЕНКО, редактор обласного управління кінорежисерів.

Редактор Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

ТЕЛЕБАЧЕННЯ

Неділя

7 ЛИСТОПАДА

ЦТ (1 програма)

8.00 — «Час». 8.45 — «Повітряні війни». Кінофільм: 9.15 — Шелі й танці народів СРСР. 9.45 — Москва. Красна площа. Військовий парад і демонстрація трудящих, присвячені 65-й річниці Великої Жовтневої соціалістичної революції. По закінченні — 12.00 — Святоковий пісенський концерт з участю Великого дитячого хору ЦТ і ВР. 12.30 — «Великий Жовтень». Вірші радянських поетів. 13.00 — Концерт Державного ансамблю народної танцю СРСР. 13.45 — Фільм «Ленін у Жовтні». 15.25 — Архітектура землі. 15.55 — Фільм «О спорт, ти — мій». 1 і 2 серії. 18.20 — Мультифільм. 18.30 — Святоковий парад і демонстрація трудящих, присвячені 65-й річниці Великої Жовтневої соціалістичної революції. 22.15 — «Людмила» (фантазія). Виступ «Московського балету на льоду». По закінченні — 23.05 — Новини.

УТ

9.00 — Концерт радянської пісні. 9.45 — Військовий парад і демонстрація трудящих, присвячені 65-й річниці Великої Жовтневої соціалістичної революції. (Кінофільм Кіровоград). 12.10 — «Жовтневий зоря». Поезія. 12.35 — М. Дічко. «Вітер революції». Кантата. 13.00 — Худ. фільм. 14.10 — Концерт майстрів мистецтва. 15.10 — «Героїчна молодість». Вистава. 17.10 — «Школа єдиного друга». Фільм телевізійного фестивалю «Школа єдиного друга». 19.00 — «Антуанетта». 19.40 — Документальний телефільм «Слово про Жовтень і мир». 20.45 — «На добраніч, діти». 21.00 — Репортаж про військовий парад і демонстрацію трудящих, присвячені 65-й річниці Великої Жовтневої соціалістичної революції. (Москва). 22.15 — Худ. фільм «Ленін у 1918 році».

Кіровоградський інститут сільськогосподарського машинобудування

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ СЛУХАЧІВ

на денне підготовче відділення спеціальностей: сільськогосподарські машини; організації й технології ремонту машин; автоматизації сільськогосподарського виробництва; електропостачання промислових підприємств, міст і сільського господарства; машини і технології обробки металів тиском; машини і технології ливарного виробництва; технології машинобудування, металорізальні верстати та інструменти; будівельні, шляхові машини й устаткування. На відділення після співбесіди приймають пере-

дових робітників промислових підприємств, колгоспників, робітників радгоспів і військ, звільнених у запас із лав Радянської Армії, за направленнями підприємств, будов, організацій транспорту та зв'язку, міжгосподарських підприємств та виробничих об'єднань у сільському господарстві, колгоспів, радгоспів, військових частин.

Особи, яких направляють на підготовчі відділення, повинні мати не менше року стажу роботи (не беручи до уваги учнівського) на даному підприємстві чи в колгоспі.

Всі зараховані одержують стипендію їх забезпечують гуртожитком. Строк навчання — 8 місяців.

Прийом заяв по 10 листопада п. р. Початок занять — 1 грудня.

Після успішного складання вступних екзаменів слухачів відділення поза конкурсом (без вступних іспитів) зараховують в інститут на перший курс стаціонару.

Вступники подають: заяву, направлення, документ про середню освіту, службу, комсомольську чи партійну характеристику, медичну форму № 286, вступ із трудової книжки, 6 фотокарток 3x4 см.

Адреса інституту: м. Кіровоград, проспект «Правда» 70 «а», кімната 420, телефон 3-96-481. Зам. 100.

ЛЕНІНАКАНСЬКЕ ТЕКСТИЛЬНЕ УЧИЛИЩЕ Вірменської РСР

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ

на 1982—1983 рік

Училище готує висококваліфікованих кадрів для текстильної промисловості з таких спеціальностей: трикотаж, металургія, прутильниця. Приймаються дівчата віком 15 років і старші, одинокі, мають восьмичасову або середню освіту. Строк навчання 6 місяців. Учні забезпечуються стипендією в розмірі 80 карбованців на місяць, двохразовим харчуванням під час занять та практичних. Після закінчення училища трудова діяльність одиниць учнів забезпечуються

сучасним гуртожитком з усіма зручностями. Середня заробітна плата кваліфікованих робітників 200 — 220 карбованців. В училищі є школа робітничої молоді, підготовчі курси від політехнічного інституту, навчання на яких оплачує училище. Після їх закінчення дівчата зараховуються до інституту поза конкурсом.

При уступі діють гуртові художньої самодіяльності та спортивні секції. Витрати за проїзд у місто Ленінакані оплачує училище. Бажаючі вступити

до нього повинні представити такі документи: свідоцтво про народження або паспорт, свідоцтво про освіту, 4 фотокартки розміром 3x4 см., трудову книжку (якщо вона є).

Звертатися до представництва училища можна щоденно з 9 до 18 години за адресою: м. Кіровоград, вул. К. Маркса, готель «Київ», запитати в адміністратора.

ДИРЕКЦІЯ
УЧИЛИЩА.

«Молодой коммунар» —

орган Кіровоградського
обласного комітету
Л. СМ України.

На українському мові.

ВК 02444.

НАША АДРЕСА:

316050, МСП

м. Кіровоград.

вул. Луначарського, 36.

Індекс 61103

Обсяг 0,5 друч. ар.

Телефони редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-46-87; відділів: комсомольського життя — 2-46-57, листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патриотичного виховання та спорту, фотолабораторії — 2-45-35; оголошень — 2-58-63; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Зам. № 535. Тираж 49900.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Гніпич, 2.